

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr.Hany Veberové a soudců Mgr.Marka Bedřicha a JUDr.Jitky Hroudové v právní věci navrhovatele : **Strana zelených** se sídlem Senovážné náměstí 994/2, Praha 1, zastoupena Mgr.Tomášem Jungwirthem, obecným zmocněncem, bytem Lohnického 898, Praha 5, proti odpůrci: **Městská část Praha 9** se sídlem Sokolovská 13/324, Praha 9, zastoupen JUDr.Tomášem Homolou, advokátem se sídlem Opletalova 5, Praha 1 v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy – usnesení zastupitelstva městské části Praha 9 ze dne 24.6.2014 č. 76/14 a ze dne 16.7.2014 č. 80/14

t a k t o :

- I. **Návrh na vydání předběžného opatření se z a m í t á.**
- II. **Návrh proti usnesení zastupitelstva městské části Praha 9 ze dne 24.6.2014 č. 76/14 se o d m í t á.**
- III. **Návrh proti usnesení zastupitelstva městské části Praha 9 ze dne 16.7.2014 č. 80/14 se z a m í t á.**
- IV. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatel se návrhem, podaným u Městského soudu v Praze, domáhal zrušení opatření obecné povahy – usnesení zastupitelstva městské části Praha 9 ze dne 24.6.2014 č. 76/14 a usnesení zastupitelstva městské části Praha 9 ze dne 16.7. 2014 č. 80/14. Poukázal na to, že usnesením č. 80/14 ze dne 16.7.2014 revokovalo a nahradilo zastupitelstvo městské části Praha 9 své usnesení č. 76/14, které bylo přijato na zasedání zastupitelstva dne 24.6.2014. Původní usnesení č. 76/14 stanovilo počet zastupitelů městské části pro volební období 2014-2018 na 33 a rozdělení městské části na tři volební obvody. Ve volebním obvodu č. 1 (Prosek a Krocínky) s celkovým počtem 13.635 oprávněných voličů mělo vzniknout celkem 15 volebních okrsků a mělo se zde volit 11 zastupitelů. Obvod č. 2 (Střížkov) měl mít 10 okrsků, 8.156 voličů a 9 obsazovaných mandátů. Obvod č. 3 (Vysočany) pak 16 okrsků, 15.912 voličů a 13 mandátů. Na samotném zasedání zastupitelstva vznesli zastupitelé, zvolení za Stranu zelených argumenty proti dělbě městské části na volební obvody obecně i konkrétně proti navrhovanému rozdělení, a to s odkazem na nálezy Ústavního soudu ze dne 29.3.2011 sp.zn. Pl.ÚS 52/10, který konstatoval, že za nejvyšší přípustnou odchylku v obecních volbách počtu oprávněných voličů připadajících na jeden mandát mezi volebními obvody považuje 12 %. Podle usnesení ze dne 24.6.2014 činila odchylka 27 %, argumenty Strany zelených nebyly akceptovány.

Na den 16.7.2014 svolal starosta městské části Prahy 9 mimořádné zasedání zastupitelstva, a to s přihlédnutím k důvodům vznesených na předchozím zasedání zastupitelů Strany zelených. Podle nového návrhu se původně vytvořené obvody měly změnit tak, že k volebnímu obvodu č. 2 se mají připojit okrsky 9006 a 9004 (Krocínka, původně v obvodu č. 1) a 9017 (Hrdlořezy, původně v obvodu č. 3). Tím došlo ke změně počtu oprávněných voličů na mandát s odchylkou nepřesahující 7 %. V praxi to však znamená vznik volebního obvodu č. 2 složeného ze tří zcela nesouvisejících územních celků. Odkaz na rozdělení městské části na 3 volební obvody jako tradice od roku 1994 je nepravdivý, protože volební obvody nikdy v historii neodrážely parametry usnesení č. 80/14. Toto rozdělení považuje navrhovatel za účelové, nerespektující základní geografickou logiku, jde o porušení práv občanů na rovné hlasovací právo. Zastupitelé Strany zelených proto opět navrhli vytvoření jednoho obvodu pro celou městskou část, jejich návrh nebyl přijat. Přijatá usnesení č. 76/14 a č. 80/14 zkracují navrhovatele na jeho právech.

Navrhovatel nezpochybňuje právo městské části vytvořit více volebních obvodů, poukazuje však na ústavní mantinely takového dělení, spočívající v zachování rovného hlasovacího práva. Legitimním důvodem pro dělbu města či městské části na více volebních obvodů může být existence několika hledisek historického, urbanistického a demografického specifických územních celků. Situace v městské části Praha 9 však takovémuto požadavku neodpovídá. Druhý ze tří volebních obvodů byl arbitrážně rozšířen o dva územně nesouvisející okrsky z obvodu č. 1 a 1 nesouvisející okrsek z obvodu č. 3. To nelze než označit za účelovou manipulaci s volebními obvody, porušující ústavou zaručenou rovnost hlasovacího práva občanů a záměrně poškozující některé politické subjekty.

Dále navrhovatel uvedl, že ve volebním obvodu č. 2 je obsazováno pouze 9 mandátů, což zvyšuje přirozený práh pro získání jednoho mandátu až na 10 % hlasů voličů. Ústavní soud ve výše uvedeném nálezu sp.zn. Pl.ÚS 5210, s odvoláním na nálezy sp.zn. Pl.ÚS 25/96 a Pl.ÚS 42/2010 přitom uvedl, že překročení 10 % klauzule lze již považovat za takový zásah

do proporcionálního systému, který ohrožuje jeho demokratickou substanci. Kromě arbitrárnosti rozdělení městské části na volební obvody hovoří pro zrušení dotčených usnesení také způsobilost tohoto rozdělení narušit poměrnost volebního systému, která je zakotvena v § 2 zákona, o obecních volbách. Předmětná úprava může kandidáty Strany zelených a dalších menších stran či nezávislých výrazně poškodit. Navrhl proto, aby soud obě usnesení zrušil. Současně podal návrh na uložení předběžného opatření, pozastavení účinnosti napadených usnesení zastupitelstva městské části Praha 9 aby bylo zaručeno, že navrhovateli ani občanům městské části Praha 9 nebude způsobena vážná újma spočívající v možné prodloužení soudu s vydáním konečného rozhodnutí ve věci až do termínu konání voleb.

Odpůrce, městská část Praha 9, namítla nedostatek aktivní procesní legitimace navrhovatele, když navrhovatel žádná konkrétní práva, která měla být označenými usneseními dotčena, neuvádí. Současně odpůrce zpochybnil označení žalované strany (odpůrce), když navrhovatel označil za odpůrce „Zastupitelstvo městské části Praha 9“. Městská část Praha 9 vznáší pochybnosti, zda tento subjekt (orgán obce) může vystupovat jako žalovaný správní orgán. Na místě bylo označení městské části za odpůrce (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu sp.zn. 1 Ao 4/2010). Městská část Prahy 9 se vyjádřila k návrhu na předběžné opatření s tím, že s přihlédnutím k pochybnostem o tom, nakolik je navrhovatel dotčen ve svých konkrétních právech, navrhla zamítnutí návrhu na předběžné opatření v případě, že návrh jako takový nebude odmítnut. Ve vyjádření k samotné žalobě odpůrce setrval na pochybnostech o aktivní procesní legitimaci navrhovatele a zdůraznil, že usnesení zastupitelstva městské části Praha 9 ze dne 24.6.2014 č. 76/14 (dále též „usnesení ze dne 14.6.2014“) obsahuje dva body, pod bodem 1. bylo rozhodnuto o stanovení počtu členů zastupitelstva, navrhovatel sice proti tomuto bodu usnesení nic nenamítá, jeho zrušení by však znamenalo faktické zrušení komunálních voleb na území městské části. Pod bodem 2 usnesení ze dne 24.6.2014 byly stanoveny volební obvody pro nadcházející komunální volby s odkazem na přílohu č. 1 k tomuto usnesení. Bod 2. usnesení ze dne 24.6.2014 byl změněn právě usnesením ze dne 16.7.2014 č. 80/14 (dále též „usnesení ze dne 16.7.2014“), proto městská část Praha 9 nepovažuje za podstatné zabývat se otázkou, zda stanovení volebních obvodů podle revokovaného usnesení ze dne 24.6.2014 bylo správné, když bylo zásadním způsobem změněno pozdějším usnesením ze dne 16.7.2014. K tomuto usnesení odpůrce uvedl, že ústavní mantinely pro stanovení obvodů byly respektovány, volební obvody byly vytvářeny s ohledem na historické souvislosti, na jedné straně jde o volební obvod v blokové zástavbě panelových domů, na druhé straně např. obvod s tradiční vilovou zástavbou, případně blokovou zástavbou starých Vysočan. Nedošlo k žádné účelové manipulaci s volebními okrsky. Usnesením zastupitelstva ze dne 24.6.2014 byly stanoveny již tradičně tři volební obvody – Prosek, Střížkov a Vysočany – Libeň podle historického členění Prahy 9 na kdysi samostatné obce. Volební obvody jsou rozděleny na okrsky, kterých je celkem 41. V těchto třech volebních obvodech se volilo v každých komunálních volbách od roku 1994, kdy vznikla městská část Praha 9 ve svých současných hranicích. Nebyl žádný důvod měnit zaběhlou praxi, která je v souladu se zákonem, nikdo proti ní nikdy nic nenamítal. Usnesení ze dne 16.7.2014, kterým byl revokován článek 2. původního usnesení ze dne 24.6.2014, bylo přijato proto, aby počet hlasů, připadajících na 1 mandát v jednotlivých obvodech, byl co možná nejshodnější a současně, aby zásah do původních tradičních volebních obvodů byl co nejmenší. Toho bylo dosaženo přesunem 3 volebních okrsků do nejmenšího obvodu č. 2. Odpůrce předkládá soudu tabulku označenou jako „Přehled vývoje stanovení volebních obvodů ve volbách do zastupitelstva městské části Praha 9 od roku 1994“ a spolu s tím i mapu městské části Praha 9 s vyznačením volebních obvodů, resp. volebních okrsků. Navrhl

zamítnutí podaného návrhu jako nedůvodného, pokud soud neshledá důvody pro odmítnutí návrhu.

Je vhodné předeslat, že napadená usnesení jsou svým charakterem opatřeními obecné povahy (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9.8.2010 č.j. 4 Ao 4/2010-195, dostupný na www.nssoud.cz). Postup soudu při projednávání návrhu na přezkum opatření obecné povahy je upraven v ustanoveních § 101a až § 101d zákona č. 150/ 2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“).

Podle § 101a odst. 1 s.ř.s. je oprávněn podat návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech opatřením obecné povahy, vydaným správním orgánem zkrácen. Pokud je podle zákona současně oprávněn ve věci, ve které bylo opatření obecné povahy užito, podat ve správním soudnictví žalobu jeho jiný návrh, může navrhnout zrušení opatření obecné povahy jen společně s takovým návrhem.

Vzhledem k námitkám odpůrce o nedostatku aktivní legitimace navrhovatele, zabýval se soud v první řadě touto otázkou. V daném případě přichází v úvahu posouzení aktivní legitimace navrhovatele podle první věty uvedeného ustanovení § 101a odst. 1 s.ř.s. Je zřejmé, že aktivní legitimace je založena na tvrzení navrhovatele o zkrácení na jeho právech příslušným opatřením obecné povahy. V daném případě je zřejmé, že navrhovatelem je politická strana, která má právo účastnit se voleb do zastupitelstva městské části Praha 9, žalobě zejména namítá dotčení svých práv, která spočívají v tom, že druhý ze tří volebních obvodů neodpovídá ústavním požadavkům rovného hlasovacího práva, když byl arbitrárně rozšířen o 3 nesouvisející okrsky a namítá možnost snížení možného zisku mandátu v zastupitelstvu pro své kandidáty. Přes obecnost formulace tvrzení o zkrácení na právech navrhovatele má soud za to, že navrhovatel je aktivně legitimován k podání návrhu. Při úvaze o posuzování otázky aktivní legitimace navrhovatele vycházel soud zejména z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 9.8.2010 č.j. 4 Ao 4/2010-195 (dostupný na www.nssoud.cz). Je vhodné podotknout, že otázka aktivní legitimace navrhovatele je otázkou, která je odlišná od posouzení otázky, na kolik jsou splněny podmínky pro přezkoumání obou napadených usnesení zastupitelstva městské části Praha 9, resp. otázkou odlišnou od otázky, na kolik je návrh podán důvodně. Ve zcela obecné poloze soud dospěl k závěru, že navrhovatel je k podání návrhu aktivně legitimován.

Pokud jde o odpůrce, vycházel soud z ustanovení § 101a odst. 3 s.ř.s., podle něhož odpůrcem je ten, kdo vydal opatření obecné povahy, jehož zrušení nebo zrušení jeho části je navrhováno. Je tedy zřejmé, že postavení odpůrce vyplývá přímo ze zákona, případné chybné označení odpůrce navrhovatelem není na překážku projednání věci.

Z obsahu podaného návrhu je zřejmé, že navrhovatel se domáhal zrušení dvou usnesení zastupitelstva městské části Praha 9, a to usnesení ze dne 24.6.2014 a usnesení ze dne 16.7.2014.

Usnesením ze dne 24.6.2014 zastupitelstvo městské části Praha 9 rozhodlo pod bodem 1 tak, že stanovuje počet členů zastupitelstva městské části Praha 9 pro volební období 2014 – 2018 na 33 členů. Pod bodem 2 tohoto usnesení rozhodlo zastupitelstvo tak, že zřizuje tři volební obvody pro volby do zastupitelstva městské části Praha 9 v roce 2014 podle přílohy č. 1. Pod bodem 3 usnesení uložilo zastupitelstvo zveřejnit usnesení na desce Úřadu městské části Praha 9. Z přílohy č. 1 k uvedenému usnesení pak vyplývá, že pro volební obvod č. 1 byl

stanoven počet volených členů zastupitelstva 11, počet volebních okrsků 15, počet voličů byl konstatován 13.635. Pro volební obvod č. 2 byl stanoven počet volených členů zastupitelstva 9, počet volebních okrsků 10 a počet voličů byl konstatován 8.156. Pro volební obvod č. 3 byl stanoven počet volených zástupců zastupitelstva 13, počet volebních okrsků 16, počet voličů byl uveden ve výši 15.912. U všech volebních obvodů byl uveden seznam volebních okrsků s počty voličů. V důvodové zprávě k tomuto usnesení bylo odkázáno na ustanovení § 88 zákona č. 131/2000 Sb. o hlavním městě Praze a na ustanovení § 27 zákona č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí. Bylo konstatováno, že městská část Praha 9 měla k 1.1.2014 54.285 obyvatel, vzhledem k postupnému nárůstu počtu obyvatel v městské části byl stanoven počet zastupitelů z 32 na 33 zastupitelů. Současně bylo konstatováno, že při tvorbě volebních obvodů bylo vycházeno z již vytvořených volebních obvodů pro volby v roce 2010.

Usnesením zastupitelstva městské části Praha 9 ze dne 16.7.2014 rozhodlo zastupitelstvo pod bodem 1 tohoto usnesení tak, že revokuje usnesení zastupitelstva městské části Praha 9 ze dne 24.6.2004, bod 2, ruší přílohu č. 1 a nahrazuje jí přílohou v novém znění podle přílohy č. 1 tohoto usnesení. Pod bodem 2 uložilo zveřejnění tohoto usnesení na úřední desce Úřadu městské části Praha 9. Z přílohy č. 1 k tomuto usnesení ze dne 16.7.2014 pak vyplývá, že ve volebním obvodu č. 1 byl stanoven počet volených členů zastupitelstva na 11, počet volebních okrsků na 13 s konstatováním počtu voličů 12.208. Pro volební obvod č. 2 byl stanoven počet volených členů zastupitelstva 9, počet volebních okrsků 13 a konstatován počet voličů 10.691. Pro volební obvod č. 3 byl stanoven počet volených členů zastupitelstva 13, počet volebních okrsků 15, počet voličů byl konstatován 14.804. V důvodové zprávě k tomuto usnesení bylo odkázáno na § 27 zákona č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí s konstatováním, že vytvoření tří volebních obvodů je v městské části Praha 9 dáno historicky, již ve volbách do obcí v roce 1994 bylo území městské části rozděleno do tří volebních obvodů, tento stav byl udržován ve všech dalších 4 proběhlých volbách, včetně roku 2010. Při stanovení velikosti jednotlivých volebních obvodů je třeba vycházet z nálezu Ústavního soudu sp.zn. Pl.ÚS 52/10, podle kterého je v komunálních volbách považován za přijatelný rozptyl v počtu hlasů ve výši 12 %. S odkazem na uvedený nálezný byly upraveny počty volebních okrsků v jednotlivých volebních obvodech tak, aby byly v souladu s principem rovnosti volebního práva. Ze spisu je zřejmé, že k volebnímu obvodu č. 2 byly připojeny 2 okrsky z volebního obvodu č. 1 (okrsek 9006 a 9041 s počtem voličů celkem 1.427) a z volebního obvodu č. 3 byl k volebnímu obvodu č. 2 připojen 1 okrsek (okrsek 9017 s počtem voličů 1.108).

Navrhovatel se domáhal zrušení usnesení zastupitelstva městské části Praha 9 ze dne 24.6.2014. Jak již bylo výše uvedeno, uvedené usnesení obsahuje tři body. Soud ponechává stranou zcela bod 3., kterým bylo pouze uloženo zveřejnit usnesení na úřední desce Úřadu městské části Praha 9, neboť tento bod se zcela evidentně navrhovatele z hlediska věcného nedotýká. Vzhledem k tomu, že navrhovatel se ve svém návrhu domáhal zrušení celého usnesení ze dne 24.6.2014 zabýval se soud otázkou, nakolik návrh směřuje jak proti části pod bodem 1., kterým bylo rozhodnuto o stanovení počtu členů zastupitelstva městské části Praha 9 pro volební období 2014-2018, tak proti části pod bodem 2., kterým byly zřízeny 3 volební období pro volby do zastupitelstva městské části Praha 9 v roce 2014 podle přílohy č. 1.

Pokud jde o bod č. 1 usnesení ze dne 24.6.2014 je z obsahu podaného návrhu zřejmé, že navrhovatel ve vztahu k tomuto bodu žádné žalobní tvrzení neuplatnil, neprojevil nesouhlas s tím, že byl stanoven počet členů zastupitelstva pro nadcházející volební období v počtu 33 zastupitelů. Protože ve vztahu k tomuto bodu usnesení navrhovatel žádné žalobní

body neuplatňuje, lze mít tedy za to, že proti tomuto bodu návrh na zrušení usnesení ze dne 24.6.2014 ani nesměruje. Nedostatek tvrzení navrhovatele způsobuje, že se soud nemůže bodem 1. usnesení ze dne 24.6.2014 zabývat, neboť při svém rozhodování je vázán důvody návrhu (§ 101d odst. 1 s.ř.s.). Nedostatek žalobního tvrzení dle názoru soudu způsobuje nedostatek podmínek řízení, neboť soudu nepřísluší, aby posuzoval zákonnost či nezákonnost této části usnesení bez toho, aniž by byly navrhovatelem uplatněny jakékoliv námitky.

Pokud jde o bod 2. usnesení ze dne 24.6.2014 je nutno konstatovat, že tento bod byl zrušen usnesením zastupitelstva městské části Praha 9 ze dne 16.7.2014, když je zřejmé, že tímto usnesením bylo rozhodnuto zastupitelstvem tak, že revokuje (tedy odvolává, zrušuje) usnesení zastupitelstva městské části ze dne 24.6.2014 bod 2. tak, že ruší přílohu č. 1 a nahrazuje jí přílohou v novém znění. Jestliže v usnesení ze dne 24.6.2014 bylo pod bodem 2. rozhodnuto tak, že se zřizují tři volební obvody podle přílohy č. 1 a v této části bylo usnesení revokováno (zrušeno) s tím, že výslovně bylo uvedeno, že se ruší příloha č. 1, která je nahrazena novou přílohou, nelze učinit jiný závěr než ten, že bod 2. usnesení z 24.6.2014, včetně jeho přílohy č.1. byl zrušen. Již v době podání žaloby zde chybělo rozhodnutí – opatření obecné povahy – bod 2. usnesení ze dne 24.6.2014. Také v této části soud shledal, že nejsou splněny podmínky pro věcné projednání návrhu, když zde není rozhodnutí (opatření obecné povahy), které by mohlo být předmětem přezkumu na základě podaného návrhu, když toto opatření obecné povahy bylo v uvedené části zrušeno. Soud je si vědom toho, že podle ustanovení § 101b odst. 3 s.ř.s. má vycházet ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání opatření obecné povahy, nicméně má za to, že by šlo o ryzí formalismus, pokud by rušil usnesení ze dne 24.6.2014 bod 2 za situace, kdy již v této části bylo uvedené usnesení zrušeno, tedy rušil by již zrušené usnesení. To platí zejména za situace, kdy soud žalobu ve vztahu k zrušujícímu usnesení, tedy usnesení ze dne 17.6.2014, shledal nedůvodnou (viz dále). V této souvislosti lze odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30.6.2014 č.j. 4 As 16/2014-65, ve kterém Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v případě, kdy je u soudu napadené rozhodnutí nahrazeno rozhodnutím jiným, odpadl předmět soudního řízení, proto je nutno takovou žalobu odmítnout.

Ve vztahu k usnesení ze dne 24.6.2014 z důvodů výše uvedených dospěl soud k závěru, že nezbyvá než tento návrh podle § 46 odst. 1 písm. a) s.ř.s. odmítnout.

Navrhovatel se dále domáhal zrušení usnesení zastupitelstva městské části Praha 9 ze dne 16.7.2014. Lze dovodit, že žaloba směřuje proti bodu 1. uvedeného usnesení, když pod bodem 2. bylo pouze deklarováno, že je nutno předmětné usnesení uveřejnit na úřední desce. Tento bod usnesení se zcela evidentně navrhovatele z hlediska věcného nedotýká. Pokud jde o bod 1. usnesení z 16.7.2014 je zřejmé, že jím bylo zrušeno usnesení zastupitelstva městské části ze dne 24.6.2014 pod bodem 2., byla zrušena příloha č. 1 k uvedenému usnesení z 24.6.2014 a tato příloha byla nahrazena přílohou v novém znění. Z uvedené přílohy je patrné, že oproti předcházejícímu stanovení volebních obvodů došlo ke změně v tom, že z volebního obvodu č. 1 došlo k přeřazení dvou okrsků (9041 a 9006) a 1 okrsku z volebního obvodu č. 3 (9017) do volebního obvodu č. 2. V důsledku uvedené změny došlo ke snížení počtu voličů ve volebním obvodu č. 1 a 3 a naopak ke zvýšení počtu voličů ve volebním obvodu č. 2.

Navrhovatel v podaném návrhu uvedl, že nepochybně právo zastupitelstva městské části vytvořit více volebních obvodů, má však za to, že je nutno respektovat ústavní mantinely s tím, že legitimním důvodem pro dělení na více volebních období může být existence

několika specifických územních celků, a to z hlediska historického, urbanistického a demografického. Namítl, že takovému požadavku situace v městské části Praha 9 neodpovídá, protože druhý ze tří volebních obvodů byl arbitrárně rozšířen o tři nesouvisející okrsky ze zbývajících obvodů, šlo o účelovou manipulaci porušující zaručenou rovnost hlasovacího práva občanů a záměrně poškozující některé politické subjekty. Tyto námitky neshledal soud důvodnými.

Je zřejmé, že navrhovatel nezpochybňuje právo městské části vytvořit více volebních obvodů, namítá však, že tak může být pouze tehdy, jde-li o specifické územní celky z hlediska historického, urbanistického či demografického. Žádné konkrétní okolnosti navrhovatel neuvádí. K takto obecně formulované námitce lze pouze konstatovat, že samotná skutečnost, že dojde k rozdělení určité obce (městské části) na několik samostatných dílů, musí nutně představovat zásah do tohoto celku. Soud nemá důvod zpochybňovat obsah vyjádření odpůrce, a nečiní tak ani navrhovatel, že volební obvody byly stanoveny v roce 1994 s přihlédnutím k jednotlivým částem městské části Praha 9. Odpůrce poukázal na to, že v městské části Praha 9 byly již tradičně vytvořeny tři volební obvody podle historického členění Prahy 9 na kdysi samostatné obce, a to Prosek, Střížkov a Vysočany-Libeň. Na podporu svého tvrzení doložil usnesení zastupitelstva městské části Praha 9 ze dne 25.4.2009, ze kterého vyplývá, že pro volby pro rok 2010 byly stanoveny tři volební obvody, volební obvod I. – Prosek, volební obvod II. – Střížkov, Hrdlořezy, část Hloubětína a Malešic, volební obvod III. Vysočany, Libeň. Ze spisového materiálu nevyplývá, že by volební obvody, které byly stanoveny napadeným usnesením ze dne 16.7.2014 nekorespondovaly ve svém základu uvedeným obvodům. Současně je nutno konstatovat, že původně stanovené volební obvody nemohou být neměnné, neboť neměnné nejsou ani počty obyvatel, resp. počty voličů, kteří se mohou voleb do zastupitelstva účastnit. V daném případě je nepochybné, že ke změně původních obvodů přistoupilo v napadeném usnesení zastupitelstvo městské části právě proto, že došlo ke změně počtu voličů v jednotlivých obvodech, takže na jeden mandát připadal různý počet oprávněných voličů, přičemž rozdíl byl takový, že uspořádání nekorespondovalo nálezu Ústavního soudu ze dne 29.3.2011 sp.zn. Pl. ÚS 52/10. Jak sám žalobce v podané žalobě uvedl, odchylka činila 27 %, ačkoliv Ústavní soud vyjádřil, že lze akceptovat přípustnou odchylku ve výši 12 %. Sám žalobce konstatuje v podané žalobě, že podle nové úpravy, provedené napadeným usnesením, odchylka nepředstavuje ani 7 %, je tedy v mezích, které Ústavní soud stanovil.

Navrhovatel namítal, že k rozšíření druhého volebního období došlo arbitrárně o územně nesouvisející okrsky ze zbývajících volebních obvodů, aniž by jakýmkoliv způsobem tuto námitku konkretizoval. S odkazem na to, co bylo výše uvedeno je nutno zdůraznit, že smyslem a cílem změny počtu voličů v jednotlivých obvodech byla snaha zastupitelstva zajistit, aby ke zvolení mandátu, který byl v tom kterém volebním obvodu stanoven, bylo potřeba přibližně zhruba stejný počet hlasů voličů, oprávněných v tom kterém volebním obvodu vykonávat své volební právo. Jestliže předcházející volební obvody, které vycházely z již zrušené přílohy k usnesení ze dne 24.6.2014, vykazovaly rozdíly, které ve svém důsledku znamenaly porušení rovnosti hlasů, když ve volebním obvodu č. 1 bylo ke zvolení mandátu třeba 1.239 hlasů, ve volebním obvodu č. 2 bylo třeba 906 hlasů a ve volebním obvodu č. 3 bylo třeba 1.224 hlasů, je zřejmé, že došlo k podstatnému zlepšení situace, když k obvodu č. 2 bylo přiřazeno 2.535 voličů, což ve svém důsledku znamená, že k volbě 1 mandátu je potřeba ve všech volebních obvodech více než 1.100 hlasů (1.110, 1.188, 1.139). Jestliže zastupitelstvo preferovalo uvedené hledisko před hlediskem územní celistvosti

volebního obvodu, nelze samotnou tuto skutečnost považovat za nezákonnou, když navrhovatel ani v této části nenamítá konkrétní skutečnosti, ze kterých nezákonnost dovozuje.

Pokud jde o namítanou rovnost volebního práva, je nutno konstatovat, že nemůže jít o rovnost absolutní. Jak konstatoval Ústavní soud ve zmíněném nálezu sp.zn. Pl. ÚS 52/2010, faktické rovnosti volebního práva nelze nikdy dosáhnout, jestliže volby nejsou povinné a neúčast při volbách není účinně sankcionována. I kdyby bylo dosaženo rovnosti aktivního volebního práva technicky a byly stanoveny volební obvody se stejným počtem volebních obvodů rozhodujících o stejném počtu mandátů, volební účast v jednotlivých obvodech bude různá a způsobí tak faktickou nerovnost volebního práva, neboť počty hlasů potřebné ke zvolení se v jednotlivých volebních obvodech budou lišit. Lze tedy hovořit toliko o rovnosti v možnosti výkonu volebního práva, neboť skutečná rovnost volebního práva není dosažitelná (viz bod 61. uvedeného nálezu).

Navrhovatel v podaném návrhu namítal, že došlo k účelové manipulaci s volebními obvody se záměrem poškozovat některé politické subjekty. K této námitce je nutno zdůraznit, že ani zde navrhovatel žádným způsobem nekonkretizuje, proč považuje rozšíření volebního obvodu č. 2 za účelovou manipulaci, když z obsahu spisového materiálu, zejména z důvodové zprávy k usnesení ze dne 16.7.2014 je zřejmé, že ke změně volebních obvodů přistoupilo zastupitelstvo městské části Praha 9 právě proto, aby dostalo požadavků, které vyjádřil Ústavní soud v již zmíněném nálezu Pl. ÚS 52/10. Žádným způsobem nebylo prokázáno, že by ke změně volebních obvodů došlo účelově s cílem omezit volnou soutěž politických sil, když to byl navrhovatel, dle svého vlastního žalobního tvrzení, který k původnímu rozdělení volebních obvodů namítal, že dosavadní rozdělení volebních obvodů nekoresponduje požadavkům, které Ústavní soud v uvedeném nálezu vyjádřil. Ze samotné skutečnosti, že nebylo vyhověno návrhu navrhovatele, aby městská část byla jedním volebním obvodem, nelze dovozovat účelovou manipulaci s volebními obvody, které doznaly změny oproti předcházejícím volbám proto, aby byl vyrovnán počet voličů ve vztahu ke stanoveným mandátům.

Navrhovatel dále namítal, že ve volebním obvodu č. 2 je obsazováno pouze 9 mandátů, což zvyšuje přirozený práh pro získání jednoho mandátu až na 10 % hladů voličů. S odkazem na nález Ústavního soudu poukázal na to, že překročení 10 % klauzule lze považovat za zásah do proporcionálního systému, který ohrožuje jeho demokratickou substanci. Ani tuto námitku neshledal soud důvodnou, když není zřejmé, z jakých konkrétních skutečností žalobce dovozuje, že došlo k překročení 10 % hranice. Jak konstatoval Ústavní soud v uvedeném nálezu, samotný fakt, že byly vytvořeny volební obvody, nedokládá, že to bylo namířeno proti konkrétním subjektům, když skutečný volební výsledek není předem znám a nelze přeceňovat význam kvantitativních rozdílů v počtu obyvatel (voličů) vytvořených obvodů na rovnost volebního práva, neboť výrazný vliv má volební účast v jednotlivých mandátech, právě tato volební účast může ovlivnit to, kolik hlasů bude potřeba k získání mandátu. Teoretické úvahy o tom, že může dojít k překročení určité procentní hranice pro získání jednoho mandátu, proto nejsou na místě.

Dle názoru soudu nedošlo k narušení poměrnosti volebního systému, která je zakotvena v § 2 zákona o obecních volbách, jak namítá navrhovatel, když je zřejmé, že naopak napadeným usnesením ze dne 16.7.2014 vytvořil odpůrce podmínky pro to, aby byla zajištěna maximální rovnost hlasů jednotlivých voličů.

Z výše uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že návrh v části, v níž se navrhovatel domáhá zrušení usnesení zastupitelstva č. 80/14 ze dne 16.7.2014 není důvodný, proto návrh podle § 101d odst. 2s.ř.s. zamítl.

S přihlédnutím k závěru o nedůvodnosti podané žaloby soud neshledal podmínky pro to, aby vyhověl návrhu navrhovatele o vydání předběžného opatření. Předběžné opatření nemůže dle názoru soudu spočívat v pozastavení účinnosti napadených usnesení, jak uvedl žalobce. Podle § 38 s.ř.s. přichází předběžné opatření v úvahu tehdy, jestliže je třeba zatímně upravit poměry účastníků řízení. Toho se žalobce nedomáhal. Pozastavení účinnosti napadených usnesení nepředstavuje zatímní úpravu vzájemných vztahů mezi účastníky, když samotné stanovení volebních obvodů žádné vzájemné vztahy mezi navrhovatelem a odpůrcem nezaložilo. Také s přihlédnutím k tomu, že bylo rozhodnuto o samotném návrhu, nejsou splněny podmínky pro vydání předběžného opatření, jak navrhovatel požadoval. Proto soud tento návrh zamítl.

Výrok o nákladech v řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V daném případě je zřejmé, že navrhovatel neměl ve věci úspěch, proto mu právo na náhradu nákladů řízení soud nepřiznal. Úspěch ve věci měl odpůrce, městská část Praha 9. Podle ustálené judikatury soud nepřiznává v případech správního soudnictví právo na náhradu nákladů odpůrcům proto, že v řízení před správním soudem obhájí své vlastní rozhodnutí, zde napadená usnesení. Je-li nadán pravomocí rozhodnutí vydat, disponuje potřebným aparátem, který se na jeho vydání podílí. Pak má k dispozici i aparát, který je vybaven k tomu, aby vlastní rozhodnutí před soudem obhájil.

Podle § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl soud bez nařízení jednání, když k výzvě soudu účastníci řízení nevyjádřili s takovýmto postupem výslovný nesouhlas, má se tedy za to, že s rozhodnutím bez nařízení jednání souhlasí. Soud shledal podmínky pro přednostní projednání a rozhodnutí věci, a to nejen s přihlédnutím ke lhůtě, uvedené v ustanovení § 101d odst. 2 s.ř.s., ale i s přihlédnutím k ustanovení § 56 odst. 1 s.ř.s. s ohledem na termín konání voleb.

Pro úplnost soud konstatuje, že za návrh, kterým se navrhovatel domáhal zrušení usnesení zastupitelstva městské části Praha 9 ze dne 24.6.2014 nevybral soud soudní poplatek, a to s přihlédnutím k ustanovení § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, v platném znění, podle něhož v případě, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. To znamená, že pokud by soud trval na úhradě poplatku, byly by nyní splněny podmínky pro to, aby tento poplatek byl podle uvedeného ustanovení navrhovatelé vrácen.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 26. září 2014

JUDr. Hana Veberová
předsedkyně senátu